

Pod streho se vidi prvotni zid do vrha ometan in pobeljen - samo na južni ~~stena~~ strani slavaloka - dokaz, da je bil raven strop. Slik tam ni.

Na zvoniku se vidi pod streho dvakratna sled nižje strehe, kot je sedanja. Nad prvim je zglajen omet z ~~zanimavimi konturami~~ na oglih. V višini sedanjega strešnega venca je kamnit venstoječ pristrešen zodec.

V tlorisu sedaj na zap. zvonik, sledi mu kor na oboku in nato pravokotna ladja ter prezbiterij s tristranim zaključkom. Vse je obokano z banjo s sosvodnicami tudi ~~xxxxxxxx~~strani kora in prezbiterij. Prezbiterij je banja iz sosvodnic. ^{stencil} 4 pas v sredi reljefen okvir obdan od ² ~~corrodici~~ in vtisnjena rebra kot zvezda do vrhov sosvodnic - odsev gotike. Prezbiterij je plod prezidave, starejši je moral biti mnogo manjši. Ladja je stara, kolikor je je od slavaloka do kora in je najstarejši del cerkve. Kor je prividan do gotskega poprej samostojnega zvonika. Zvonik ima spodaj cokel s pristrešenim kamenitim vrhom. Iz cerkve vodi v zvonik kamenit portal z ^{posločnim} vzbočenim ~~strikom~~, obrezom na ajdovo zrno in obrez izrezan v velikem žlebu. Za samostojnost zvonika govori tudi portal, ki je obrnjen ven in se je hodilo v zvonik, i ne iz zvonika v cerkev.

Ladja ima pod večkratnim beležem sledove in ostanke fresk.

Sedanji obok in povečave so iz 1. pol. ali srede 18. stol.

Cerkev je bila s freskami poslikana pozneje kot ob postanku.

To se vidi na ostanku v polju neposredno pri kora, kjer se vidi prvotni omet, ki je nakljuvan nosi nevčjši omet s freskami. Ostanke so se ohranili samo na južni steni, na sev. samo sledi in sicer se vidi konce freskiranega ometa ob stranskem oltarju ter blizu kora. Kripoveduje zidar, da so našli glavo, ki so jo uničili.

Omet na katerem so freske je razmeroma zelo fin a nenavadno tenak samo 3-4 mm. Starejši omet je beljen in so na njem pod sliko zadnje večerje ostanki križa v krogu, torej konsekracijskega križa z rdečo barvo. Pod sliko Oljske gore je rdeč križ ^{grob} potegnjen, brez kroga.

Ostanki predstavljajo :

1. ob praznici kos slike Zadnje večerje, glave segajo kakor tudi drugod v rdeč ornamentiran pas, ki na vrhu zaključuje slike, pokrit je deloma s patronom:

Vidnih je 6 glav. Apostoli sede krog in krog mize, vidijo se 3 spredaj in 3 zadaj. Prejnji sede mnogo nižje radi visokega pogleda in se obračajo drug k drugemu. Na mizo sedi Jezus, na prsih se vidi glava Janezova, na levo brezbrada figura. Jezus ima križni nimb, z rokami drži pred seboj kelihu podobno posodo. ^{larura} ~~larura~~, ki je suho nanežena ~~tvori~~ plast zase in se večinoma z ometom odstrani. Tako so tu vsi obrazi brez pravega karnata in notranje risbe, dočim so ostale boljše ohranjene.

Na desno od tod med pilastrom in oknom je ostanek slike Oljske gore. Vidi se kos temnordeče draperije in glava spečega apostola, oprta na roko. Spodnji del slike je sploh uničen.

Največji ostanek slik se je ohranil med oknom in pilastrom v smeri kora. Ostanek slike Judovega poljuba.

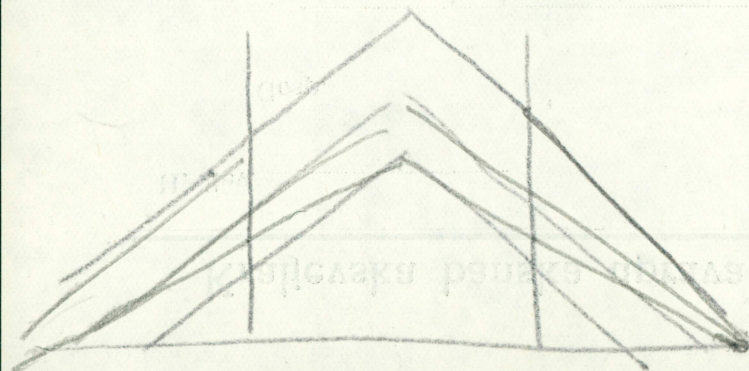
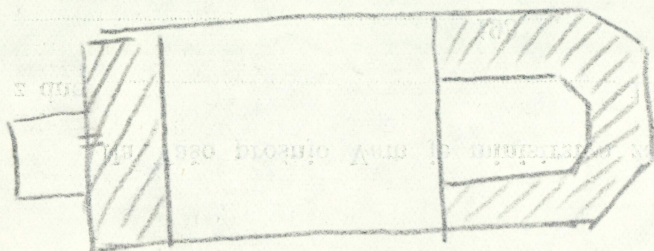
Vidi se stoječi Jezus v lila obleki, ki ga Juda v rumeni temnordeče senčeni obleki objema in poljublja. V ozadju na levi in desni po ena skupina 3 vojakov s čeladami klobukaste oblike, podobne klobukom viteza v Slov. gradu ali neakterim čeladam na Mačah. Na levo od Jezusa se vidi kos nimbirane postave v belkasti obleki, ki je po vidni nožnici meča so-deč Peter. Zelena ~~z~~ draperija ob nogah Jezusovih, h kateri sega Jezusova desna roka pa je *Mačhova*, ki mu Jezus nazaj daje uho. Ta slika je med vsemi najbolj ohranjena, deloma ~~?~~ lazurne. Jezus in Juda imata v lasih značilne umazano rumenkaste svetlobe, kakor se vidijo pri Janezu *Ep 10* na Mačah in v Bodeščah pod streho lope.

Glavne barve so lila, rumena, zelena in rdeča v več tonih. Senčenje se vrši vedno z isto barvo v temnejšem tonu, z izjemo pri beli in rumeni, kjer se uporablja rdečakxxxxt. Narnat je bledikasto roza. Lasje in brada so skoro skulpturalno kodrasto izdelani. Obdelava je spretna. V obrazu par črt rizbe in pa belkaste luči na nosu med očmi na licih in na čelu. Obdelava značilna za sr. ali l. pol. druge polovice 15. stol.

Konture so močno poudarjene, a še ne tako kot pozneje. Kljub dekorativni razporeditvi je občutek realnosti še viden.

Zunaj se šisto dobro vidi prizidave do zvonika. Sev. stena zunaj nima sledov slik. Južna pa v celem obsega nekako do višine sedanjih oken in do zakristije. Vidijo se samo ostanki barve, razločiti s pa ne da nič.

Prvotna cerkev se zdi, da ni bila višja kakor je sedanja, geizma barokizirane notranjščine, oziroma spodnja črta polkrožnih oken v vrhnjem delu sten. Na to kaže tudi sled nižje strehe na zvoniku.

Na sev. str. oltarju na menzi slika pl.o. Madona z detetom do prs.

Obrnjena pol v svojo levo stran. Jezusa drži nagega, močno razgibanega pred seboj. Spominja na podoben kompoz. nemške renes (Durer). Na glavi zgubano pokirvalo, kot večkrat še v 17. stol. Tip obraza in ob ušesih doliviseči kodri, govore tudi za to. Čete živahno tudi v obrazu. Kolorit suh, vse držano bolj v rjavem. Obra je iz 17. stol. Napis na belem traku zgoraj: Ego dilecto meo, et ad me conversio eius Cant 7. Spodaj: Aspice quam teneris pia cerunt coellis mater amans // Natus Languet amore pari. Hauc Imaginem ex tenerrimo erga Dei param Virginem Patronam suam affectu Ferdinandus (ig) ces incidi jussit.

Oltarna slika pl.o. sv. Notburge, deli miloščino beračem na levii in desni, v ozadju njen pogreb. Dober Layer, pozna struja. Čelo raztrgan ob glavi desnega stoječega in pa spredaj. Vov8 platno glavno.

~~xxxxxxx~~ Na koru visi slika spreobrnitve sv. P_{av}la, Layer ali neposredna šola. Dosti dober.

Križev pot 2 pol. 18. stol. Precej grob ali zelo zanimivo, treba ohraniti.

V vel. oltarju sv. Peter, klečeč pri skali, zadaj morje in hrib in cerkev nanjem. Dobra slika, brakone tudi Layer, starejšega sloga kot sv. Notburga. Zamazan. Kipi vel. oltarja so dekorativni iz 1. pol. 18. stol.

Freska iz 15. stol - Judežev poljub, ki je bila l.1925 odkrita a zaradi nepazljivosti uničena.

Il.Slov.1.1926,št.132.št.25.

Stanje cerkve.

M.Zois, korespondent C.K.,16.5.1915
(zapiski št.12)

Cerkev je zidana v preprostem renes. slogu, dolga je 15.5m in široka 5 m. Zvonik stoji tam, kjer bi morala biti vel.vrata. Od znotraj cerkve je v zvonik vhod ki ima gotski oslvoski hrbet. Na cerkvi se pozna, da je bila pozneje podaljšana ter sklenjena z zvonikom in na tem sklepu sta na straneh dva vhoda v cerkev. L.1669 je stala na mestu zvonika zidana lopa in v njej zidana prižnica, ki se je rabila ob shodih za pridige. Zvonik pa je bil sredi cerkvene strehe in je bil lesen. Ladja je verjetno obokana od l.1776 (kot kaže letnica nad slavolokom), a l.1631 je bil oboka prezbitერიj. Prvotno je bil v ladji lesen, pobarvan strop. Na epist. strani stoji zakristija.

Dvoje oltarjev: vel.oltar sv.Petra, ki ima v tronu Petra in Pavla, a na zunanji podobi je spokorjenje sv.Petra, verjetno Metzingerjevo delo

Str. oltar sv. Notburge ima lepo sliko svetnice, delo Mayerjevo. Spodaj je stara podoba M.B. L.1631 je stal v cerkvi samo vel.oltar. Na strani pa je dal vizitator podreti oltar s. Katarine, ker je bil zanemaren. Ta čas se je podrl tudi oltar stoječ na prostem zunaj cerkve, pri velikem vходу. Od njega se je pustilo le nekaj zidu. Ta zid s kamnito ploščo se vidi za durmi v cerkvi.

Oltar sv. Notburge je bil nanovo postavljen l.1660.

V zvoniku je dvoje zvonov: vel.zvon delo Antona Samassa l.1827, mali pa Gašparja Kranjca l.1704.

Zgodovina fara lj. škofije: Zgod. sorške

O slabem stanju cerkve poroča M.Zois, korespondent CK v zap.št.12 z
dne 16.5.1915